

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Perfectio spiritualis vitæ, vtî iuxta octo quædam consilia, obstineatur.
Epist. XLIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

exat epistolam scribere qua gratularer non tam vobis, quod honore, præla-
ta estis, quam congregationi, quæ talem sibi elegit, & inter scribendum cre-
uit supra modum. Reuerentia vestra ignoscat, & orationibus suis commen-
datum me habeat. Valeatq; in Christo feliciter.

Perfectio spiritualis vita vii iuxta octo quedam consilia, obtineatur.

Epistola XLIII.

FIOANNES IVSTVS LANSBERGIVS, CARTHVS.

Filix suæ charissimæ Iesum Christum virginum decus & coronam
perennem.

Charissima filia congratulor deuotioni tuæ, qua flagras erga De-
um. Quam vt magis magisque in te foueas summopere conuicti de-
bes, vt cordis assequaris puritatem, vt potest cui se libentissime to-
cum Deus communicare solet. Quod si quæras ex me, quibus stu-
dijs puritas cordis obtineatur, possunt octo quedam consilia vel
institutiones proferri, quas in præsens tibi impartiri volo, vt & ego saluti
tuæ non nihil cooperer, & iam currenti calcem adhibeam.

Primum atque præcipuum sit, vt ante oculos tuos semper habeas propri-
am vilitatem atque prauitatem. Item quàm nihil sis, quàm nihil possis. Vn-
de nec gloriari, nec laudari vnquam verè possis de aliquo. Quicquid enim in
te potest commendari, hoc non est tuum. Velle autem sibi ascribere aut
laudari de alieno, bis est iniquum. Vnde velut sacrilegij crimen execrari
debes ex donis Dei velle honorari, laudari aut gloriari. Atque ita (si
verè hoc attenderis) nemini audebis te comparare: quia non debes te
metiri nisi & ex ijs quæ tua sunt, hæc sunt iniquitas, vanitas &, vt
ita dicam, nihilitas. Semper ergo te reputes omnium vilissimam atque
nequissimam in vniuerso mundo, & talis ex animo cupias ab omnibus ha-
beri. Si id verè desideraueris, gaudebis quando sentis te nesciri, contemni ac
abijci: quia contingunt tibi iusta, & quæ tibi debentur, & quibus digna es. E-
regione considera potentiam, sapientiam atque immensam bonitatem Dei, <sup>Perfectio
Dei quanta
fit.</sup>
quàm benignus quàm fidelis tibi sit Deus: ediuersò autem, quàm ingrata ac
infidelis illi sis tu, quæ tamen es nequissima, vilissima, ac nihil. Item, quàm
diligat te Deus sola sua bonitate, nullo merito tuo, immò nulla ratione aut
occasione in te inuenta, quare te diligat aut benefaciat, sed solum quia ipse
bonus est: quod plus liquet in te, cum etiam indignissimam te gratis diligat
ac miseretur. Tu verò eius beneficijs viuens, tolerata ac sustentata tam diu, ad
momentum non potes eo carere, & tamen audebis eum deserere, contemne-
re, atque iniquitate tua blasphemare?

Secundum est, vt auertas & abstrahas te ab omnibus peccatis & vitiosis
passionibus. Deinde etiam ab omnibus peccandi occasionibus (quantum vi-
res corporis atque discretio permittit) videlicet ab omni occupatione inuti-
li, quæ animam non ducit in Deum: item ab omni inordinato amore, à
consolatione mundana, ab omni affectione & inordinata inclinatione.

Bb 2 ad crea-

ad creaturam quamcunque, ab omni familiaritate aut recreatione singulari circa aliquam personam: aded vt velut omnibus ac tibi ipsi quoque mortua nihil intendas, nihil præter Deum quæras, nihil sentias extra Deum, nihil te moueat, nihil afficiat extra Deum. Immo videatur tibi quasi extra mundum sis, & nihil sit in mundo, nisi tu cum Deo. Vnde si etiam necessitate aut obedientia coacta, externa quoque tractare habeas, cor tamen tuum mundum, ac animus liber permaneant tibi, ne super vllius creaturæ consolatione requiescas, ne vlli creaturæ inhæreas: sed continua ac iugi aspiratione animus tuus feratur in Deum. Quicquid extra egeris aut dixeris, mens tua intus maneat tranquilla & ad Deum eleuata. Hoc maximum studium tuum sit, nihil mundanum aut transitorium quærere, intus à Deo nunquam recedere, nulli creaturæ inhærerere, & super nulla consolatione extra Deum gaudere, immò in nulla re præter Deum quiescere. Hic tamen non negatur vsus creaturarum, nec pro discretionem ac perseverantiam excluditur recreatio corporalis, & interpolatio spiritualium exercitiorum: sed fias instituitur omnium, id est, siue laboris, siue quietis, scilicet puritas cordis, solitudo animi, silentium mentis, oratio mentalis ad Deum iugis & continua, inhæsiō spiritus in Deo.

Res creatæ
vbi in nuditate
tractantur
sicut metis

Abnegatio
totalis vbi
contingat.

Refugatio
mixta vbi fiat

Tertium, vt temetipsam funditus abneget, exeas, relinquant, ac in Deum te totam projicias, credens se certissimè confidens eius bonitati, sapientie ac prouidentie, quia illi potissima est cura pro te: quæ cum non esses creauit te, cum perditam esses redemit te, cum abiicienda & damnanda esses renouauit & attraxit te. Ided oportet vt sine retractatione & retractione cordis illi refugies, submittas ac vltro occurrens offeras temetipsam in omne beneplacitum eius, vt quæcunque super te posuerit aut permiserit, siue prospera sint, siue aduersa, etiam quantumcunque aspera & dura, de manu eius cum gratiarum actione accipias, non respiciens ad hominum voluntates ac studia (qui fortasse videntur procurare illa) sed ad Dei prouidentiam, cui te debes submittere, & propter illam etiam omni homini in dedit etiam omni creaturæ (in rationabilibus & Deo non contrarijs) vt pro arbitrio suo in te omnes sua utatur potestate & diuina permissione: aded vt nihil te queat contristare, nisi culpa propria & offensa diuina: nihil etiam horreas aut fugias, præterquam quod Deo displicet, aut à Deo auertit.

Vitam &
passionem
Iesu quo-
modo quis
in se tra-
hatur.

Iudicare
quemnam
quisq; solū
debeat.

Quartum, vt virtutes, mores, actus vitæ & passionis Domini & sponsi tui Iesu Christi in te transformes, eius doloribus compatiendo, eius paupertatem, mansuetudinem, humilitatem ac cætera virtutum exempla imitando, aut saltem imitari gestiendo: Interim tamen compares vitam tuam cum vita illius, & vide quam difformis sis, quam aliena & dissimilis à vita ipsius. Inde sumas occasionem iuges gemitus, continua suspiria atque indeficientem orationem emittendi ad Deum pro vitæ tuæ emendatione, & Christiformi perfectione.

Quintum, vt neminem iudices quantumlibet infirmum aut peccatorem: sed te ipsam semper iudices infirmiore, & (secundum quod ex te ipsa es, & esse nisi Deus prohibuerit atque retraxerit) maiorem peccatricem. Neminem asperneris, nemini amarum animum aut indignantem vultum exhibeas: sed benignum cor, & charitate dilatatum omnibus exhibeas ac offeras, perfectum non aliter atque maternum, erga omnes effundas, compatiendo miseris ac infelicibus, & congaudendo bonis atque felicibus. Sextum

Sextum vt huius vitæ ac omnium quæ hic geruntur in mundo tædeat te præ amore & d. fiderio creatoris, redemptoris ac amatoris tui. Cui flammigeris desiderijs per amorem vniri, & ab eo velut infinito amore penitus absorberi, continuo & amoroso mentali exercitio (quod omnibus alijs exercitijs præstat) anhelabis. Quem semper & vbique presentem intueri, reuereri, amare, colere atq; laudare debes. Cui super omnia placere, inhærere ac vniri studeas, & eius honorem ac beneplacitum vbiquè semper quærere.

Tædium vitæ ac rerum omnium quæ se adsumendum.

Septimum vt à phantasmatibus ac imaginibus intellectum tuum studeas purum efficere, quæ admodum affectum debes liberum seruare ab omni vitioso amore, vt sic nuda, pura liberatq; mente possis Deum in te recipere, Deo coniungi, in Deum absorberi, ac Deo vniri.

Intellectus & affectus vti sint purificandi.

Octauum, non doleas, sed gaudeas de profectu aliorum: nec desperes de Deo circa te, si non senseris studium tuum prosperari ad spiritualem profectum sed credas Deo, committas te Deo, confidas Deo indignam te arbitrans vel minimo beneficio auxilioque diuino, contenta stes atq; resignata quicquid Deus imposuerit, aut negauerit, aut subtraxerit tibi in omni mentali liberatione & subtractione sensibilis gratiæ. Desideres atq; contenta sis, vt ita sis, ita tecum agatur, tantum tibi detur, quantum & quomodo Deus voluerit. Hæc sit perfectio tua, ambulare per viam, quam te Deus ambulare voluerit, & esse sicut Deus voluerit, scire te minimis indignam: nec tamen pigrescere aut à seruire deficere, sed rationabiliter totis viribus (non tamen in spe virium tuarum aut industriæ propriæ, sed diuinæ vnitatis & largitatis) insistere vt in nullo displiceas Deo, & nihil omittas quod credas illi placere: & laboris tui fructum atque diuinæ benedictionis finem, exitum ac præscientiam illi credere & committere. de futuris non velle scire nec inuestigare, sed bonitati eius fidelissimè atque constanter confidere, inniti atq; inhærere.

Confidere quantum Deo quisque debeat.

Hæc si seruare studueris filia, breui pertinges ad magnam pacem & puritatem cordis, qua nihil potest dulcius aut iucundius optari in hac vita. Habebant homines huic mundo misere dediti sua quædam externa, vana, momentanea & multis amaritudinibus velint nolint permixta gaudia, ac breui in æternos cruciatus mutanda. Tu Christum solum quæras & ames, illo vno abundè contenta sis: illum semper geras in corde: ille solus tibi versetur in ore: illi placuisse summa sit consolatio tua: illi seruire & obtemperare, præcipua & vnica sit animi tui oblectatio. Ita hic vitam viues longè felicissimam, & post breues huius exilij labores venies ad Christum sponsum tuum, cum illo victura in æternum. Vale filia.

Monastica perfectioni quantum cum primis sint necessaria: creaturarum speculatio vt sit loco vehiculi ad Deum, exercitium amoris quotidie cuiusmodi ad sumendum, quomodoq; mente sit iugiter orandum.

Epistola XLV.

F. IOANNES IVSTVS LANSPERGIUS, CARTHVS. deuotæ Deoque dicatæ filiæ ac sponsæ Iesu Christi, feliciter inter thalamum amoris introduci.